

Johann Klein von

**Programma Quo Pro-Rector Universitatis Rostochiensis, Johannes Klein/ I.U.D.
... Ad Solemnes Exequias Quas ... Dn. Georgio Doring/ Patricio Luneburgensi ac
LL. & Humanitatis omnis Studiosissimo, Filio suo nunc desideratissimo,
Moestissima Genetrix luctu madida Hodierna hora 1. in Templo D. Jacobo Sacro
decenti ac recepta funebri pompa parari curabit, frequentandas Omnes Omnium
Ordinum Cives Academicos ea, qua fas est, humanitate Studiose invitat**

Rostochii: Weplingius, 1695

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn77743914X>

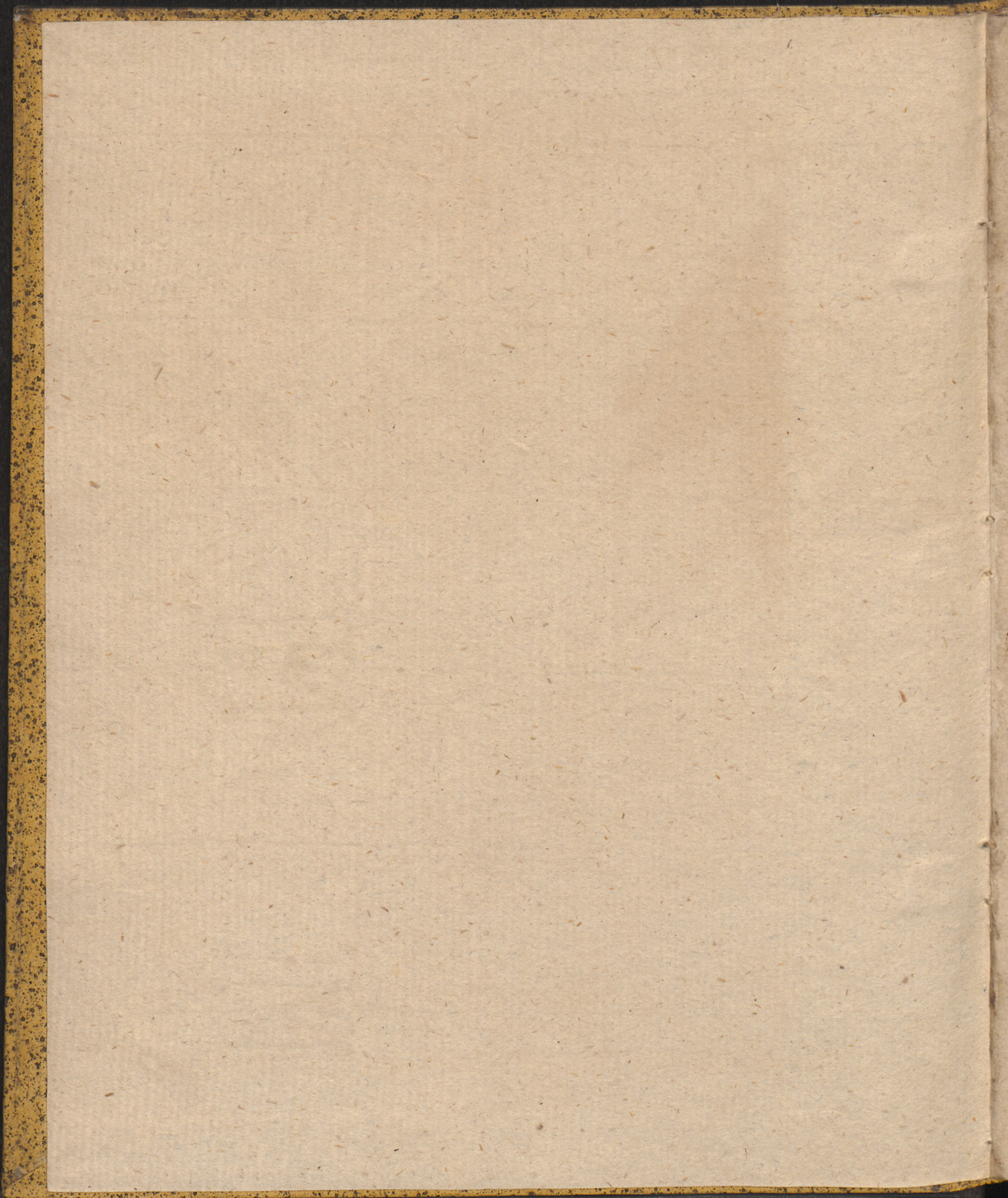
Druck Freier Zugang

Klein, J.,
in
G. D ö r i n g .

Rost. 1695.

68

PROGRAMMA

Quò

PRO-RECTOR

UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS,

JOHANNES Klein/

J. U. & P. P. doct. Prof. Ducalis Publicus, nec non Consi-
slerii Mecklenb. h. a. Director,

Ad

Solemnes Exequias

Qvas

GENEROZO ac NOBILISSIMO,

DN. GEORGIO

WERNER/

Patricio Luneburgensi ac LL. & Humanitatis omnis Studio
sissimo, Filio suo nunc desideratissimo,

Mœstissima Genetrix luctu madida

*Hodiernâ horâ 1, in Templo D. Jacobo Sacro decenti ac recepta fune-
bri pompa parari curabit,
frequentandas*

*Omnes Omnium Ordinum Cives Academicos eâ, qua
fas est, humanitate Studiose invitât.*

ROSTOCHII,

Literis JOHANNIS WEPPLINGII, Acad. Typographi.

Um verno hujus anni tempore ad
justa in ipso ætatis vere magnæ Ipei ac e-
gregiæ generosæque indolis Juveni, GE-
ORGIO DORING, Luneburgenſi, ino-
pinatâ ac præmaturâ nostro Rosero,
quod vix ſalutaverat, morte erepto piè
ſolvenda; exanimumque ejusdem cor-
pus frequentiori comitatu ad tumbam
hodiè ducendum *Vos omnes omnium Or-
dinum Academia Civis, ſuis quoſq; ritulis
conſpicuos* hocce publico Programmate

quâ par eſt humanitate, hortor atque in-
vito. Ipſa verni temporis conſideratio, quo mihi vix triduum Pro-Re-
ctoris munere functo triſtiſſima hæcce ſcribendi ſubnata eſt occaſio,
abunde firmare videtur, ampliffimas sæpè Parentum ſpes de benè
educatâ prole ſuâ conceptas in ipſa, quod ajunt, herba exſtingui,
cumque liberis præpoſtero naturæ ordine abreptis, non ſine acerbif-
ſimo Genitorum luctu penitus ſepeliri. Quotus enim quisque eſt, qui
verno hoc anni tempore luxuriantes florum elegantiffimorum
multitudine arbores, latioribus conſpiciens oculis, communem na-
turæ curſum ſectatus ac ſequentibus Ovidii verſibus adjutus:

Cum benè floruerint ſegetes, erit area dives

Cum benè floruerit vinea, Bacchus erit.

non auſit afferere, copioſiſſimos has ipſas fructus daturas eſſe, quibus
ad maturitatem proſectis, non absque ſumma animi jucunditate frui
mortalibus licebit? At verò, quàm parùm tutum, quàmque lubricum
omnino hocce aſſertum ſit, diligens illorum teſtabitur obſervatio,
quibus plus ſimplici vice notare licuit, fruſtra ſæpius ſperaffe autum-
num fructus, quorum flores ver viderat. Continget enim fortè, ut,
vel ætus aëris major, quàm cui ſuſtinendo tenuiora fructuum rudi-
menta eſſe potuerunt, ipſa in primo quaſi germine, extinctâ, ad nul-
lam ſuæ ſpeciei congruam perfectionem pervenire ſiturus ſit, aut ſi
hoc mali in tenerrimo ſtatu non obvenerit, ſed felici proſus ſydere
fructus per gradus ad exoptandam iverint maturitatem, fieri tamen
poſteſt, ut vel grandine percuffi decidant, vel turbinis interveniente

vio-

Violentia à fronde avellantur prius, quam hominum usui esse possunt: Aut fieri tandem potest, ut ex intus subortâ putredine natus sensim interiora exedens vermis, vitalem omnem sit destructurus vigorem, sicqve iterum haut permissurus, ut præconceptum perfecti-
 onis gradum, qui in flore jucundiores apparuerant fructus, conse-
 quantur. Neqve melior conditio fructuum est, quos non sine magna spe ex conjugali Parentes thoro percipiunt. Vix nata illis pro-
 les est, ubi non optima quæqve de nova sobole sibimet polliceantur sperentq; illam magno Reip. iemolumento, Familiæ ornamento, ac sibi gaudio amplissimo olim futuram esse. At bone DEUS! quam va-
 rii casus illorum spes sæpe eludunt frustranturq; etiam confirmatas Optimorum Parentum expectationes. Evenit enim sæpe numero, ut egregia valetudinis speciem præ se ferentes, ingeniumq; simul ad præclara quævis aptum ostendentes in tenerrima statim ætate varia-
 rum velut ægritudinum tempestate obruti pereant ante, quam ad illam quodammodo adspirare possint perfectionem, quâ Patriæ ac Pa-
 rentibus usui olim essent futuri. Quod si verò aliis primum pueri-
 tiæ florem sine morborum impetu feliciter transigere detur, neuti, quam tamen in hoc statu omni periculo exempti sunt: Ut enim jam taceam externas violentias, quibus malè ferati in Academiis scelerato furore rabidi sæpius commilitones suos, maturitati & adimi-
 plendæ Parentum ac Bonorum de se expectationi optimæ proximos ex hac vitâ miserrimè proh dolor! tollunt, atqve Charissimorum Parentum amplexibus facinorosè eripiunt: obveniunt non raro illis etiam, qui auctius vitæ robur habent, procellæ morborum gravi-
 ores, quibus veluti grandinibus concussi & correpti subito depe-
 reunt, omni prorsus decollatâ spe, quâ de corporis vigore deqve præclaris ingenii dotibus egregios propemodum fructus lati præsto-
 labantur Parentes. Cujus jam jam recensitæ fragilitatis humanæ, in-
 que illa incertissimæ Parentum collocatæ expectat: onis exemplum exhibent nobis exuvia juvenis, dum vivebat, probi pariter ac eruditi
 DN. GEORGII DORING, cui licet eâ contigerat felicitas, ut superatis feliciter teneræ pueritiæ periculis, jam in adultiore ætate, ingenio ac moribus mature sceret, spemq; non exiguam Lectissimæ, jam cheu! ob irreparabilem tam obsequiosissimi filii jacturam meritò mœstissi-

mae Genetrici ac Amplissima Doringiana Familia de se praeberet, forte, ut elegantiore litteraturâ probe imbutus, ac solidiore eruditione, cujus parandae causa nostrum Sapientiae ac artium liberalium emporium sibi ex prudenti Suorum consilio elegerat, auctus, quondam Studiorum cursu feliciter exacto, domum redux factus Bono publico utilissimè sit operaturus, fatale tamen illud malum, quo subito correptus, ultimam vitae lineam cum gravissimo omni Suorum luctu absolvit, nulla declinare arte valuit: Ad cujus delineationem antequam pergrediar, ex tralatitio hujus Academiae more ipsum vitae bene à B. N. transactae cursum in antecessum praemittam. Ingressus verò est B. N. mortalitatis, unde nunc dimissus est, castra Luneburgi, Anno salutis supra millesimum sexcentesium septuagesimo sexto, trigesimo Mensis Junii die, Patre satus Viro Generoso atque Nobilissimo DN. HENRICO Döring / Patricio ac Camerae Luneburgensis olim Assessore Gravissimo, biennium ante B. N. pie defuncto: Matre verò per Dei gratiam adhuc superstiti, Foeminâ virtutis & pietatis ornamentis condecoratissimâ CATHARINA de DASSELN, ex Generosa ac perantiqua Dasseliorum Familia orâ, quae nunc filium suum tenerrime dilectum morteque praecociamissum dolentius deslet ac flebiliter luget. Avum laudavit Paternum Virum Generosum ac Nobilissimum DN. HENRICUM Döring / Patricia ac Senatoriâ apud Luneburgenses dignitate maximè conspicuum: Aviam Maternam DOROTHEAM Schumachers / omni laudum ac virtutum nitore commendatissimam Matronam. Materno Avo gavissus est, viro itidem Generoso ac Nobilissimo DN. GEORGIO de DASSEL, Patricio Luneburgensi, qui thori Conjugalis sociam sibi junctam habuit ELISABETHAM Glvers / foeminam morum probitate ac pietatis laude insignem, quae B. N. Avia Materna fuit. Proavum Paternum agnovit Virum Generosum ac Nobilissimum DN. HENRICUM Döring / Patricium ac Senatorem suis meritis apud Luneburgenses Clarissimum, cujus Uxor fuit URSULA de Witzendorffs / ex Generosa Witzendorffiorum Prosapia creta, virtutis splendore clarissima foemina, quam B. N. Proaviam Paternam nactus est. Proavus Maternus ipsi exstitit Vir Generosus Nobilissimus ac Consultissimus DN. GEORGIUS de DASSEL, Patricius ac Consul magnus in Kemp. Lü. nebur.

neburgensem meritis celebris ac posteritati commendabilis, (qvæ
 & meipſe defuncti Soceri Avus fuit) cui matrimonii nexu copu-
 lata fuit CATHARINA, Patricii ac Senatoris Lüneburgensis DU-
 STERHOFII, filia, omnium virtutum sexum foemineum decoran-
 tium laude fulgidissima, quæ B. N. Proavia Materna fuit. Ex hisce
 generis juxta ac Virtutum meritorumque splendore tam claris Ma-
 joribus, ut reliquos ultra non nulla secula ex Doringianâ Gente ce-
 lebres, (quos hic recensere magis fastuosum, quam necessarium
 est) jam taceam ejusdem Ascendentes, in lucem editus est beatus
 Noster GEORGIUS Döring / & ab ipsis statim nativitatibus carceri-
 bus sub Christi vexillo cœpit currere, salutaribus fœderis tin-
 ctus aquis. A Parentibus dein ab ineunte statim ætate fidelissimis
 Præceptoribus privatis ac publicis in Schola patria, in qua prima lit-
 teraturæ rudimenta fecit, orthodoxæ religionis & pietatis præcep-
 tis inbuendus ac erudiendus commissus est, quorum operâ &
 industriâ adjutus, eos in litteris humanioribus fecit progressus, ut
 Anno 1688. circa Paschatis Festum ad Scholam Civitatis Hildesien-
 sis, in ibique, per integrum lustrum commoratus, inde Anno 1693.
 Wolferbytum mitteretur, ubi fidelissimâ Dn. Rectoris *Johannis
 Reiskij*, & Dn. Con-Rectoris *Johannis Götziij*, informatione per
 biennium usus, dignus visus est, ut Anno 1695. qui erat ætatis 18 in
 hanc Rostochianam, velut ad uberiores studiorum & bonarum
 artium mercatum, ablegaretur. Verum vix æger pedem intulerat
 Roseto, ubi, antequam faciem inter alios gratam acceptamque
 Academiæ præbere quivisset, jam Medici operam sollicitè efflagitare
 cœpit: Neque illa defuit quærenti: Accersitus enim ad B. N. 27.
 Aprilis, Vir Præ. Nobilissimus, Excellentissimus ad Experimentissimus
Dn. Bernhardus Barnstorffius Medicinæ D. ac Profess. nec non Polia-
 ter Celeberrimus. Dn. Collega ac Amicus noster honoratissimus,
 extemplo adfuit, omniaque huic, quò B. N. occubuit, morbo
 ceteroquin mendacia quidem prudenter adhibuit remedia,
 quæ tamen debellandæ huic acutissimæ feбри ex voto haud suffe-
 cère, sicuti ex ipsa morbi historia, quam Vir Excellentissi-
 mus nobis transmisit, luculentius patebit; Ita autem ille:
Ad morbum quod attinet, quo Generosus Nobilissimus & Florentissimus.
nunc

nunc eheu! desideratissimus Dominus DORINGIUS, succubuit, fuit is Febris quaedam acuta, continuo aestu molesta, qua quamvis in principio adeo benigna exstitit, ut susceptum suum iter commode Respirationem absolvere potuerit, successu tamen temporis ipsum ita debilitavit, ut consilium Medicum implorare opus habuerit; die enim 27. Aprilis quo me ad se accessit curavit, aestus apparuit nimius, cum omnimoda virium prostratione, pulsu frequentiori & debiliori, angustiis praecordiorum, siti vehementi, linguae ariditate & asperitudine, faucium inflammatione & dolore, insigni difficultate respirandi vel quiesquam per esophagum deglutendi, excreatione materiae pituituosa-sanguinea, leviq[ue] quedam diarrhoea conjunctis; Et licet ad haec symptomata debellanda & infringenda, selecta & in istiusmodi affectibus oppido salutaria fuere praescripta & adhibita remedia, tanta tamen cuncta non fuere efficacia, ut rebelli morbo obsequium imperare ex voto potuerint, unde factum ut prostratis tandem viribus, & accedente praecipuo sudore nimio & frigido cum artuum contracturis, die V. Maji, circa horam tertiam matutinam placidissime visalem emisisset spiritum. Cum igitur B. N. ultimam instare decretoriam horam, fractis subinde corporis viribus perferentisceret, animae unicam pia sollicitudine habere coepit curam, illamque ad beatam emigrationem, spreto cunctis mundi vanitatibus, pie praeparavit, caelestique nectare & Ambrosia bene pastam 5. Maji, hora tertia matutinam Creatori suo placido ex hac vita transitu redidit, quod ex transcriptis verbis Viri admodum Reverendi atq[ue] Excellentissimi Dn. Joachimi Lindemanni S. S. Theol. D. Metaph. ac Physic. Prof. Publ. ad eadem Marianam Archi-Diaconi vigilantissimi, Dn. Collegae ac Amici nostri honoratissimi, clarius constabit, Ita autem ille: *Quod saepe mecum cogitare soleo, nos quamlibet diem cum morte dividere, & quemadmodum clypeidram non ultimum stillicidium exhaurit, sed quod ante defluxit, sic quoque ultimam horam, qua vivere desinimus, non mortem facere sed consummare. Illud iterum me docuit, beatus quidem sed praematurus ex hac vita exitus Generosi Domini GEORGII à DORING, Patricii Luneburgensis, in ipso aetatis flore extincti. Ad quem accersitus fui die IV. Maji circa septimam matutinam, egregiumq[ue] Juvenem, nunquam alias mihi visum, ariter cum morbo lethali consistentem, offendi. Non parum me moverant,*

& Fratris lacryma, & honesta decumbentis facies. Adhuc agnovit,
 quamvis propter incredibilem faucium siccitatem, paucioribus verbis,
 quid abs me expectaret, elocutus fuit. Scilicet, in lectulo, ceu ferali pe-
 gmate, constituta anima, Deum fitebat, Deum desiderabat, Deo per S.
 Synaxin frui unice suspirabat. Mirabar generosum animam mortis con-
 temptorem, nulli hinc plangens, te-gi versationes nulla, in illo etatis flore
 mori desiderabat & esse cum CHRISTO. Meum igitur fuit, piis pre-
 cibus languido preire, Mediatorem Generis Humani illi ostendere,
 desiderium vite celestis acueri, & sacra confessione animum expur-
 gare, Viatico quoque caelesti munire, & aternitati moriturum prepara-
 re. Hec omnia ille promtè arripere, precibus se Deo commendare, o-
 culos mentis in futuram gloriam dirigere, & moriturus, veluti sol in oc-
 casu, pulchrior esse cepit. Sperabam equidem vitam morbi deservituram,
 sed alicui visum DEO, qui Generosum hunc Juvenem, ipsa Dom. Exau-
 di, summo mane, inter piis adstantiam preces, firma fiducia in Salva-
 torem suum recumbentem, his miseris per felicem beatamque & d. d. d. v. v. v.
 exemit. Felicem mortem, quæ beatam immortalitatem pedisse-
 quam habet!

Sic bene magna Tui sub terras ivi immago!

Ita omninò est, decessit Beatus Noster de statione sua iussu man-
 datoque rerum nostrarum arbitri summi maximi que, cui mos
 in omnibus gerendus est; quicquid is agit, atque molitur, hoc
 rectum, hoc justum, hoc salutare est, quanquam adversum nobis
 & asperum videatur. Quod lenimento Tibi, meritò *Masissima*
Mater, *Vobisque*, qui misè gaudiò in querimonias soluti hunc ca-
 sum humaniter fertis, omnibus ac singulis, arctiori necessitudi-
 nis vinculo beatè defuncto nostro nexis, potest esse maximo. No-
 strum quidem non erat spem sepelire vestram, sed uberio rem po-
 tius reddere; sed nec vestrum est, justò dolentius jacturam filii ac
 Cognati vestri lugere: Neque enim periit, sed obdormivit, non
 ereptus, sed liberatus, non ademptus prorsus, sed affer-
 vatus est: Subduxit ipsum Summus vitæ necisque Arbitrè pro-
 perâ morte, infinitis fortunæ casibus, quibus volvitur huma-
 næ vitæ de cursus, ne ipsum miseriæ vexarent, aut corrupti se-
 culi mores corrumpere ac venenarent: Amisisti quidem,
Matrona Nobilissima, filium longe charissimum, quo pro mori non
recu

recusasses, parata tuos, ad illius addere annos: Amisisti senectutis tuæ solatium, omnemque gaudiorum spem ac delicias tuas. Verum & cogita, eâ conditione nasci homines, ut iterum denascantur, neque te immortalem genuisse, sed hominem, qui hac conditione tibi datus, non ut perpetuò possideres, sed ut quodcumque hac depositum repetenti Deo libens restitueres, quique hâc intravit conditione, ut exiret. Naturæ turbari ordinem, quum parentes efferunt ex se genitos equidem non diffiteor: Vix tamen melius illis consulitur, quam quando in numeris periculis, & malorum exemplis, quibus expositi obnoxiique sæpe corrumpuntur, degenerant, & misere pereunt, de quibus magna spes concepta est, maturè subtrahuntur. Non invidabis proinde filio tuo hanc felicitatem, quâ beatis mixtus mentibus æternis jam perfunditur gaudiis, neque Te mœrori trades, quod ipse quoque deprecatur, sed pones luctum & à summo rerum Moderatore, qui tristitia temperare solet lætioribus, meliora expectabis. Interim quiescet corpus in pace mollemque sentiat terram, dum restituatur anima ad cœlestis gaudii omniumque bonorum fidelibus præparatorum largissimam messem. Quod reliquum est, *Vos Omnes omnium Ordinum Cives Academicos*, ea, quæ fas est humanitate, Studiosissimè invito, ut frequenti numero eatis exequias, Beatique exuviis supremum, quem egregia vitæ probitate meruit honorem, cumulatè præstetis. Date hoc *Maximæ Matri ac Generosæ Doringianæ Amplissimæque Familiæ* in luctu positæ, voluntatemque hoc humanitatis officium promptissimè demerendi me interprete hoc ipso offerenti: Quod promptius & uberius vos facturos esse, ubi ad ipsius humanitatis commonitionem nostra accedit intercessio, certò nobis pollicemur.

Valete.

P. P. Sub Sigillo Reſtoratus die 16. Maji;
Anno M. DC. XCV.
Convēntus fiet in Æde Mariana Hora I.

& Fratr̄is lacryma; & honesta decumbent
 quamvis propter incredibilem faucium siccitatem
 quid abs me expectaret, elocutus sum. Sci-
 gmate, constituta anima, Deum sciebat, De
 Synaxin frui unice suspirabat. Mirabar ge-
 rentorem, nulli hic planctus, tergi versatio
 mori desiderabat & esse cum CHRISTO. In
 cibus languido preire, Mediatorem Gener-
 desiderium vite celestis acuire, & sacra-
 gare, Viaticum quoque celesti munire, & ate-
 re. Hec omnia ille promte arripere, pre-
 culos mentis in futuram gloriam dirigere, &
 casu, pulchrior esse cepit. Sperabam equi-
 sed aiter visum DEO, qui Generosum huius-
 di, summo mane, inter pias adstantiam pro-
 rorem suum recumbentem, his miseris per-
 exemit. Felicem mortem, quæ beata
 quam habet!

Sic bene magna Tui sub terra

Ita omnino est, decessit Beatus Noste-
 datoque rerum nostrarum arbitri sum-
 in omnibus gerendus est; quicquid i-
 rectum, hoc iustum, hoc salutare est,
 & asperum videatur. Quod lenimen-
 Mater, Vobisque, qui misero gaudio in-
 sum humaniter fertis, omnibus ac sin-
 nis vinculo beate defuncto nostro nexis-
 strum quidem non erat spem sepelire v-
 tius reddere; sed nec vestrum est, iust-
 Cognati vestri lugere: Neque enim p-
 ereptus, sed liberatus, non adem-
 vatus est: Subduxit ipsum Summus v-
 perâ morte, infinitis fortunæ casibus
 nâ vitæ de cursus, ne ipsum miseriam v-
 culi mores corrumpere ac venena-
Matrona Nobilissima, filium longe charis-

the scale towards document

hæc egrotus,
 ioribus verbis,
 , seu ferali pe-
 t, Deo per S.
 m mortis con-
 illo ætatis flore
 uit, piis pre-
 li ostendens,
 mum expur-
 rum prepara-
 mmendare, o-
 veluti sol in oc-
 i deservituram
 a Dom. Exau-
 lancia in Salva-
 que d. aliorum
 taten pedisse-

ua iussu man-
 que, cui mos
 molitur, hoc
 lversum nobis
 ito *Masissima*
 oluti hunc ca-
 i necessitudi-
 maximo. No-
 beriorum po-
 cturam filii ac
 ormivit, non
 , sed asser-
 Arbiter pro-
 olvitur huma-
 t corrupti se-
 sisti quidem,
 pro mori non
 recu

